

Νέο ξεκίνημα

2002, ένα συγκρατημένο ξεκίνημα και το **ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ**, κάνει εμφάνιση σε έντυπη μορφή. Πέρασαν είκοσι χρόνια και ήταν σαν σήμερα. Αγώνιες και ανασφάλειες για το αύριο του περιοδικού, που όμως συνεχίζει να υπάρχει, **εν ετέρα μορφή, διαδικτυακά**. Αυτή η συνεχιζόμενη και χωρίς καμία παύση κυκλοφορία οφείλετε σε πολλούς. Στους συγγραφείς άρθρων, στους κριτές και φυσικά σε όλη την συντακτική επιτροπή. Η παρουσία ενός εντύπου στον επιστημονικό χώρο βασίζεται στην αναγνωσιμότητα που μπορεί να έχει, στο θέλω των ανθρώπων να στηρίζουν προσπάθειες και φυσικά στην ποιότητα που παρέχει. Πρέπει στο σημείο αυτό να γίνει αναφορά σε ανθρώπους που το στήριξαν οικονομικά τα πρώτα χρόνια. Δημήτρης Νίνος και Πόλυ Ζησοπούλου, τους οφείλουμε πολλά, τίποτα δεν θα μπορούσε να γίνει, αν κάποιος άνθρωπος δεν μας είχαν εμπιστευθεί, άνθρωποι που τάσσονταν υπέρ της προόδου, άνθρωποι που άφησαν αποτύπωμα στα εκπαιδευτικά δρώμενα και όχι μόνο. Το 2021 θα είναι ένα **νέο ξεκίνημα** για το περιοδικό, θα υπάρξει μία πλήρης αλλαγή της εικόνας. Εύχρηστο σε όποιον θέλει να επισκεφθεί τις σελίδες του, πλήρως επαγγελματικό και με βάση τα ισχύοντα σε όλα τα σοβαρά επιστημονικά περιοδικά. Αυτή η αλλαγή έχει ένα σημαντικό κόστος, ένα κόστος που δεν μπορούσαμε να καλύψουμε. Όμως βρέθηκε ο **άνθρωπος**, που αγαπά να προσφέρει, που σέβεται προσπάθειες οι οποίες προάγουν την γνώση και με πολύ καλή διάθεση θέλησε να αναλάβει το κόστος αυτής της **αλλαγής**. Δεν επιθυμεί να γίνει γνωστός, προτιμά την αφάνεια, όμως θα αναφέρω το όνομα, επειδή το οφείλω. Ιωάννης Αναγνωστάκης, ένας απλός άνθρωπος αλλά με μεγαλείο ψυχής. Ένας άνθρωπος που μετράς την ταπεινότητα και αφουγκράζεσαι το φιλόδοξο. Όλοι εμείς τον ευχαριστούμε και ας μην έχουμε δει το πρόσωπό του, απλά ακούσαμε την φωνή, αντιληφθήκαμε την καθαρή διάθεση και την άμεση ανταπόκριση στο διστακτικό αίτημα. Υπάρχουν άνθρωποι που προσφέρονται αλλά δεν προβάλλονται, άνθρωποι που επέλεξαν την αφάνεια αλλά επιδιώκουν την αναγνωρισιμότητα από τον Θεό.

Ζούμε περίεργες και πρωτόγνωρες καταστάσεις. Ο covid-19 άλλαξε την καθημερινότητα, μας γεμίζει φόβο και ερωτηματικά. Η νέα χρονιά είναι στο κατώφλι μας και όλοι ευχόμαστε **καλή χρονιά**, μόνο που εφέτος αυτή η ευχή είναι συγκρατημένη με αβέβαιη την ισχύ, στο περιβάλλον της πανδημίας... Πρέπει να αντιδράσουμε, να αισιοδοξούμε, όσο μας παίρνει, και να βλέπουμε μπροστά. Η προσπάθεια δεν έχει τέλος, μόνο νέα ξεκινήματα. Όλοι εμείς που αγαπήσαμε αυτό το περιοδικό, κάνουμε την καινούρια προσπάθεια για ένα καλύτερο αποτέλεσμα και ελπίζουμε ότι θα στηριχθεί από πολλούς. Ευχόμενη **καλή χρονιά**, ως **είθισται**, αλλά με ειλικρινή αισθήματα και

αυτό αφορά όλη την συντακτική επιτροπή, θα ήταν ίσως χρήσιμη μικρή αναφορά στον covid-19. Ακούγονται, γράφονται πολλά και μάλιστα από επιστημονικούς κύκλους και όχι μόνο, θεωρίες που αποπροσανατολίζουν και διχάζουν. Ο ιός είναι παρών, τα κρούσματα μετρώνται και δεν αποτελούν αποκύημα φαντασίας ή κάτι άλλο. Οι νεκροί πολλοί, οικογένειες που έχασαν, ανεπίστροφα, την ευκαιρία να γιορτάσουν Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά μαζί τους. Γιατροί, νοσηλευτές και εργαζόμενοι στα νοσοκομεία νόσησαν και κάποιοι **έφυγαν** από κοντά μας, από τους δικούς τους ανθρώπους οι οποίοι θρηνούν αυτό τον χωρισμό. Μπορούμε να κάνουμε κάτι για όλο αυτό, **ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ** των ειδικών, έτσι μπορούμε να ελπίζουμε σε μία **καλύτερη χρονιά**.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Χριστίνα Μαρβάκη
Διευθύντρια Σύνταξης